

24.12. 2011, Štedrý večer, CZ ECAV Badín

Kázal: Roman Dovala

Ó, aké slávne Tvoje meno Bože
Kresťanská duša vyznáva rada
Poznajúť, že s Tebou môže
Tešiť sa, nebáť sa i keď by svet padal
Nuž, požehnaj nám Pane mocný
Pokojný večer, tichý
Milostiplnú svätú noc
Kde zbavíme sa svojej pýchy
V pokore prijeme - vianočnú zrodu Tvojho udalost' Amen

Kázňový text:

„Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán“ L 2, 10-11

Milé sestry a bratia!

„Zvončeky nám zvonja, na perách máme pieseň vianočnú a všade koláč vonia a náladu máme sviatočnú.“ To sú slová pesničky, ktorú nám budú o nejakých pár minút spievať deti vo svojom štedrovečernom básničkovno-pesničkovom programe. V pesničke sa spieva o sviatočnej nálade. Nevieť, akú máte náladu. Viem, že ľudia môžu mať rôznu náladu. Dobrú i zlú, veselú, melancholickú, ale môžu byť aj bez nálady. Vianoce nás však pozývajú k nálade sviatočnej. Aká je to tá sviatočná náladu? Je to náladu veľmi osobitá, ktorá nebýva každý deň, len vtedy, keď je nejaký sviatok. Sviatočná náladu je eufória. Pre objektívnosť však treba dodať, že to môže byť aj celkom opačne a dá sa význam slov sviatočná náladu pochopiť aj hlboko ironicky.

Ježiš Kristus sa však nenarodil preto, aby nám zlepšil náladu, ani aby nám priniesol sviatočnú pozitívnu náladu. Narodil sa, aby nám priniesol svedectvo o Božej láske k nám. A Vianoce so sviatočnou náladou sú nám stálym znamením, že svet nie je v totálnej šlamastike, pokiaľ nad nami drží svoju láskavú ruku Boh, ktorý sa zároveň skláňa k nám a prináša svetlo do tmy. A o tom by sme si mali dnes povedať.

Vianočné evanjelium počúvame každý rok. Vždy znovu tie isté slová. „Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán“. My sa k tejto anjelskej správe dnes znovu vraciame, lebo vieme, že pre náš život je naozaj veľmi dôležitá.

Doba, v ktorej sa narodil Pán Ježiš bola veľmi ťažká, zložitá, komplikovaná v mnohých ohľadoch a ľudia boli pod veľkým tlakom. Obyčajní ľudia žili ťažko a ani tí bohatí a silní neboli spokojní a šťastní. Doba, v ktorej žijeme dnes nie je o nič iná. Je veľmi zamotaná. Denne prichádza od všadiaľ veľa zlých správ. Nechcem tu vymenúvať všetky problémy, v ktorých žijeme a čo nás trápi, čoho sa bojíme a bojíme sa mnohých vecí, o tom niet pochýb. Verím, ba snáď som si celkom istý, že každý z nás potrebuje počuť a v srdci precítiť a prežiť posolstvo radosnej zvesti Vianoc o narodenom Spasiteľovi, ktorým je Kristus Pán. Slová anjelov, hoci boli adresované pastierom počas noci prvých Vianoc, tieto slová sú v tento večer adresované všetkým nám. Práve nám Boh prináša zvesť radosť, ktorá presahuje náš svet.

Možno si teraz niekto povie, ale veď ja som človek, ktorý Bohu nikdy nič dobré nedal, ja som človek, ktorý žije hriechnym životom, ja som človek, ktorý si nezaslúži lásku. Ak by si toto niekto povedal, je na najlepšej ceste pochopiť i uchopiť celé posolstvo Vianoc.

Bratia a sestry, Pán Boh v Kristovi neprišiel do nášho sveta k dokonalým ľuďom, neprišiel ani k dobrým ľuďom, prišiel k hriechnikom a pre hriechnikov, prišiel pre tých, ktorí potrebujú pomoc. A my všetci sme aj hriechni, aj potrebujeme pomoc. Všetci sme ľudia, ktorí

by si nezaslúžili nič iné ako trest, ale Boh nám odpúšťa a to veľmi veľa. Svedectvom o tom sú slová: „Nebojte sa!“ Niekedy to všetko vyzerá, akoby sa nikto ničoho nebál, ale v skutočnosti, ako som už predtým povedal, bojíme sa, veľmi a všetci. Máme strach. Tento strach sa však dá prekonať len radosťou srdca vo viere v Ježiša Krista. Keďže nikto z nás nemá 100 percentnú vieru, vždy znovu potrebujeme zápasit' tak zo strachom, ako aj potrebujeme povzbudenie života a posilnenie v radosť. A Vianoce sú preto tak vážne sviatky každému, kto ich prežíva aj v tej duchovnej rovine, že nám práve toto poskytujú, že dávajú základ pre to, aby sme stavbu svojho života posilnili, prípadne aj prestavali alebo obnovili.

Každý človek, iste aj každá rodina, lebo Vianoce vnímame aj ako rodinné sviatky, všetci potichu a nenápadne, niekedy možno trochu hanblivo, zapalujeme v sebe sviečku vyšších a nekaždodenných hodnôt, lebo vieme, že v skutočnosti náš život nestojí na tom, čo zvyčajne kladieme do popredia a čomu venujeme najviac času a sil života. A hoci tá sviečka v nás horí zvyčajne len veľmi krátko, predsa je to dobrý znak, že ľudia dokážu byť aj trochu iní, lepší.

Bratia a sestry, narodenie Spasiteľa v meste Dávidovom je tá základná zvesť, ktorú tu dnes pre vás mám, ale i pre seba, pre nás všetkých. Naozaj. „všetkému ľudu“ - hovorí sa v texte, radosť bude všetkému ľudu. Vianočné posolstvo je nadčasové i univerzálne. V Božom pláne bolo, aby sa dostalo k všetkým ľuďom. Hoci je iste zaujímavé, že najskôr sa to všetko dozvedeli len zdanlivo bezvýznamní, na okraji spoločnosti žijúci pastieri. Ale dozvedeli sa to aj mudrci od východu, múdri, zámožní ľudia, ktorí hľadali zaujímavé pravdy tohto sveta a našli hviezdu, ktorá ich zaviedla k Ježišovi. Títo ľudia, na jednej strane pastieri, na druhej zámožní vzdelanci, poukazujú na to, že evanjelium, radosťná zvesť Vianoc, patrí ľuďom bez rozdielu. Nikomu pred vstupom do chrámu nehovoríme, ty môžeš a ty nie. Každý z nás potrebuje Božiu milosť rovnako.

Spasiteľa očakával pôvodne len židovský národ. Mesiášska myšlienka pochádza zo Starej zmluvy a zo zvesti prorokov ľud odvodil svoje očakávanie muža, ktorý zmení status národa. Ich život v očakávaní sa niesol stáročiami. Až raz prišiel ten čas a deň, kedy sa proroctvá vyplnili. Lenže vyplnili sa nad očakávanie. Preto aj my, geograficky, geneticky, mentálne, kultúrne v mnohom vzdialený od ľudu Izraela, zvestujeme si narodenie Spasiteľa. Je to veľký div. Div, za ktorý treba ďakovať a za ktorý by sme mali Pána Boha oslavovať.

Zvesť o príchode Spasiteľa „všetkému ľudu“ má však aj ten rozmer, že sa naozaj týka všetkých národov, aj mimo Izraela, ale aj všetkých ľudí, ako jednotlivcov, v našich životných situáciách, tak ako sa nachádzame. Ako židovský ľud dúfal v zmenu, tak každý človek dúfa v zmenu svojej situácie pokiaľ je nejako ťaživá. Nie všetko sa vždy môže hneď a radikálne zmeniť podľa našich predstáv. Aj oni očakávali iného Spasiteľa, teda ináč sa prejavujúceho. Aj my by sme možno niekedy chceli iného Boha, iného Spasiteľa. Pravdou je, že iného nepotrebujeme. On je „cesta i pravda i život.“ On je „Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta“. On je ten, koho ja potrebujem presne v tej situácii, v ktorej sa nachádzam.

Bratia a sestry, my sa snažíme na Vianoce cez rôzne darčeky urobiť radosť ľuďom vôkol nás. Verím tomu, že Pán Boh nám chcel svojím príchodom do sveta v Kristovi urobiť radosť. Je už len na človeku, ako túto univerzálnu a nadčasovú radosť prijme do svojho srdca a stane sa súčasťou jeho života. Možno je to práca na celý život, možno to urobia tieto Vianoce, možno bude treba prísť znovu, znovu a znovu, ale raz sa to môže zmeniť. Je isté, že tú základnú zvesť Vianoc treba opakovať stále. A stále pripomínať.

Prosme Pána Boha, aby podobné požehnanie ako dostali pastieri pri Betleheme dostali sme aj my a aby sme v radosťnom údive objavili narodeného Ježiša. Sviatočná nálada, tá pravá prichádza s vianočným slávospevom: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ **Amen.**